



ב"ל (תל-אביב-יפו) 647-04-11 - רחל צברי גרינפס ואח' נ' המוסד לביטוח לאומי ואח'

ב"ל (תל-אביב-יפו) 647-04-11 - רחל צברי גרינפס ואח' נ' המוסד לביטוח לאומי ואח' מחוזי עבודה תל-אביב-יפו
ב"ל (תל-אביב-יפו) 647-04-11

1. רחל צברי גרינפס

נגד

1. המוסד לביטוח לאומי

ע"י ב"כ - עו"ד ר. הררי

בית דין אזורי לעבודה בתל-אביב-יפו

[05.02.2013]

כב' השופטת רות צדיק

נציג ציבור (מעבידים) מר יגאל ליבר

פסק דין

1. השאלה העומדת לפתחנו בהליך זה הינה האם נפילת התובעת ביום 14.11.10 (להלן- הארוע) אירעה עקב

עבודתה או שמא כטענת הנתבע אירעה כתוצאה מסחרחורת שאינה נובעת מהעבודה .

תמצית טענות הצדדים:

2. לטענת התובעת , האירוע אירע בשעות העבודה ובעטיו נעדרה מהעבודה תקופה של שישה וחצי חודשים לפיכך ,

זכאית היא לטענתה לדמי פגיעה בגין התקופה בה לא עבדה.

3. מנגד טען הנתבע כי התובעת לא הוכיחה קרות אירוע תאונתי תוך כדי ועקב העבודה, מועדו ונסיבותיו . כמו כן

נטען כי האירוע אינו תאונתי אלא אדיופטי ולכן אינו יכול להחשב כ פגיעה בעבודה , בנוסף האירוע כלל לא ארע תוך

כדי ועקב העבודה.

דין והכרעה:

4. בפתח הדיון נבקש להזכיר כי הפלוגתא אשר גובשה במסגרת הדיון המקדמי הינה האם האירוע ארוע הינו אירוע

תאונתי או אדיופטי .

התובעת העידה בחקירתה בפנינו כי:

- "ב - 14.11.10 בדרכי לעבודה , אני עובדת עם קשישים. בבוקר באתי לקשישה ואמרה לי ללכת לבית המשפט כדי להוציא תצהיר עבודה. היא הביאה לי הסכם פשרה בין בעלה לבין לעו"ד בקשר לפיצויים של גרמניה. הייתי צריכה להביא לה את המסמך מבית משפט בת"א בויצמן 1. נכנסתי לשתות קפה הממוקם בתוך בית המשפט היה שם מים והחלקתי, נפלתי על הראש וקבלתי מכה בראש ושברתי את יד ימין. היה לי שבר. בית הקפה היה בתוך בית המשפט אליו נדרשתי ללכת לבקשת הקשישה שבה טיפלתי, וזה היה בתוך שעות העבודה.
- הזמינו לי מד"א ופינו אותי לבי"ח. הנהג של האמבולנס כתב שיש לי הסטוריה של ל.ד למרות שהל.ד שלי היה 130/90 . איזה זכות יש לנהג מד"א לכתוב לי את ההסטוריה של לחץ דם. מעולם לא אושפזתי בשל לחץ דם ותמיד הל.ד שלי סביר והרופא נותן לי כדורים ללחץ דם אם יקרה לי לחץ דם כי פעם היה לי לפני 10 שנים קצת גבוה ולכן הוא פוחד. אני בכלל לא לוקחת את הכדורים. נהג מד"א צריך לכתוב על דעת עצמו כזה דבר שקרי?" (עמ' 2-3 לפר' שורות 15 ואילך).
5. בדוח חולה /נפגע מטעם מד"א (נ/3) נרשמה האנמנזה הבאה:
 "הגענו לפצועה כבת 63 במצב קל הסובלת מחבלת גפיים. הפצועה בעלת הסטוריה רפואית : יתר לחץ דם . נוטלת תרופות ליתר לחץ דם ובעלת רגישות לאנטיביוטיקה . בבדיקת פצועה נמצא כי הפצועה בהכרה מלאה A, נושמת 20 נשימות בדקה, דופק סדיר 90 פעימות בדקה, לחץ דם 90/130 . הפצועה טופלה בחבישה קיבוע. נפילה לאחר סחרחורת. חבלה ביד ימין וראש מאחור".
6. בגליון טיפול בחדר מיון מיום 14.11.10 (הוגש וסומן נ/1) נרשם כדלקמן:
 "בת 64 . לדבריה נפלה ברחוב ונחבלה ביד שמאל ובראשה. ... יכול להיות שאיבדה הכרה . מתלוננת על כאבים , בחילות וסחרחורת".
7. ביום 16.11.10 (יומיים לאחר הארוע) פנתה התובעת לרופא קופ"ח , ד"ר צפסקי יהודה , בסעיף סיבת הפניה נרשמו הדברים הבאים: "מאורע של איבוד הכרה ונפילה" (נ/9).
8. בתעודה ראשונה לנפגע בעבודה מיום 24.11.10 (נ/6) בסעיף "תאור התאונה" נרשם "בדרך לעבודה נפלה".
9. עיון בטופס התביעה אשר הוגש למוסד ביום 21.12.2010 (צורף לכתב ההגנה) מעלה כי בטופס צוין כי התובעת עבדה בעמותת "בבית" כמטפלת בקשישים וביום 14.11.10 בשעה 11.00 נפגעה. בטופס אין כל תיאור בעניין הפגיעה, לא צוין מקום הפגיעה ולא נרשם אם היו עדים לפגיעה אם לאו. כאשר נשאלה התובעת בחקירתה הנגדית מדוע לא מילאה חלק זה השיבה : "אין לי מושג . לא ידעתי". (עמ' 3-4 לפר' שורות 33 ואילך).

10. ביום 9.1.11 גבה חוקר המוסד עדות מהתובעת אשר תיארה את הפגיעה באופן הבא: "בתאריך 14.11.10 הלכתי לבית המשפט ברח' ויצמן 1 ת"א להביא פסק דין היות והאפוסטרופוס הכללי רוצה כל שנה דו"ח לאן הכסף שלו הולך. אני התבקשתי להביא את הדוח מידועה בציבור של בלרה שחיה איתו כבר 20 שנה... אני עובדת בשבילו אבל מי שבעצם אומר לי מה לעשות זאת בעצם הידועה בציבור שלו... נכנסתי לבית המשפט ובתוך בית המשפט התחלקתי היה שם מים או משהו כזה ונפילתי אחורה קיבלתי מכה בראש וביד ימין. שברתי את יד ימין אני לא יודעת מי הזמין מגן דוד לקחו אותי לאיכילוב שם נשארתי עד 12 בלילה" (עמ' 1 להודעה שורות 8-16).
- לשאלה מה הסיבה לנפילה השיבה- "אני הייתי בתוך בית משפט בקומת הקרקע באתי ללכת למזנון רציתי לשתות קפה ובכניסה למזנון הכניסה היתה חלקה ואני החלקתי" (עמ' 2 להודעה שורות 40-41).
11. מהמקובץ עולה כי במסמכים הרפואיים הסמוכים לאירוע, לרבות בטופס התביעה שהוגש לנתבע כחודש ושבע לאחר האירוע, לא צוין כי החבלה יסודה בנפילה או מעידה כתוצאה ממים ברצפת המזנון בו בקרה התובעת. במסמכים הרפואיים הסמוכים לאירוע (נ/9; נ/3; נ/1) צוין כי הנפילה אירעה כתוצאה מאיבוד הכרה או סחרחורת באופן שאבוד הכרה או הסחרחורת קדם לנפילה. ויוסף; ככל שהיינו מבקשים ללמד דבר מהתעודה הרפואית הראשונה לנפגע בעבודה (נ/6), כל שנרשם בה הוא "בדרך לעבודה נפלה" ללא ציון סיבת או גורם הנפילה. נזכיר עוד כי אין עדים לאירוע וכי התובעת לא הגישה תביעה נזיקית בגין נפילתה (עמ' 5 לפר' שורות 9-10).
12. הלכה פסוקה היא כי בהוכחת האירוע יש לייחס משקל רב לרישומי בית החולים ולאנמנזה, מתוך ידיעה שהיא פרי הניסיון, כי רישומים אלה מהימנים ומדויקים שכן יש להניח כי אדם המאושפז בבית-חולים או מגיע לרופא על מנת שיטפל בו, ימסור את העובדות הנכונות על מנת לזכות בטיפול הנכון. (ראו: דב"ע מב/0-160 אבו ערב עלי נ. המוסד, פד"ע ט"ו 281; דב"ע מט/0-23 המוסד נ. שמעון הירשהורן, פד"ע כ 349).
- בענייננו אין מדובר באנמנזה שותקת, אלא באנמנזה סותרת.
13. כמפורט לעיל, במסמכים הסמוכים ביותר לאירוע אשר בהתאם להלכה הפסוקה יש ליתן להם משקל רב ביותר, לא נאמר דבר בעניין החלקה עקב ממים ברצפה. הדבר אף לא צוין בטופס התביעה למוסד ולראשונה תועדו הדברים בהודעה אשר מסרה התובעת לחוקר. לא נעלמה מעינינו כי גם בשלב זה התובעת לא היתה מיוצגת, עם זאת בנסיבות המפורטות לעיל ומשמדובר באנמנזה סותרת מתקשים אנו ליתן לדברים אשר נמסרו לחוקר עדיפות על פני הרישום במסמכים רפואיים הסמוכים לאירוע.
14. ההלכה הפסוקה קבעה לא אחת כי תאונה בשל סיבה פנימית גרידא, ללא כל תרומה של גורם חיצוני, בלא שהדרך תרמה תרומה כל שהיא לנפילה, אינה בגדר "תאונת עבודה" (ראו: עב"ל 146/97 אפרים רחמים - המוסד לביטוח לאומי, פד"ע לד 29; דב"ע לט/0-107 המוסד לביטוח לאומי - סוזן סמסון, פד"ע י"א 141; דב"ע מד/0-22 אלישבע נכטיגל - המוסד לביטוח לאומי, לקט 26-63; דב"ע מח/0-222 אריה בצלאל - המוסד לביטוח לאומי, פד"ע כ' 400; דב"ע נא/0-146 המוסד לביטוח לאומי - אהרון סגמן, לא פורסם; דב"ע נב/0-38 ראובן תירוש - המוסד לביטוח לאומי, לא פורסם; דב"ע נה/0-161 רחל הראל - המוסד לביטוח לאומי, לא פורסם; דב"ע נה/0-292 זילפה יצחק - המוסד לביטוח לאומי, לא פורסם).
- כמו כן נפסק כי נפילה אשר נגרמה כתוצאה מעייפות, סחרחורת או גורם אישי אחר לא תוכר כתאונה עקב עבודה (ראו: עב"ל 299/05 פקיר סאלם - המוסד לביטוח לאומי, לא פורסם).
15. אכן טענות אשר יסודן בנפילות קודמות עקב סחרחורת ואיבוד שיווי משקל הם עניינים שעל המומחה הרפואי, ככל שימונה, להידרש אליהם.
- עם זאת, בנסיבות מקרה זה כעולה מהמסמכים הסמוכים לאירוע, הנפילה אירעה עקב אבדן הכרה או סחרחורת. בנוסף במסמכים רפואיים רבים הקודמים לאירוע צוין פעם אחר פעם כי התובעת סובלת מסחרחורת, אי יציבות ואיבוד הכרה (ראו לעניין זה - נ/4; נ/10; נ/11; נ/12; נ/14; נ/15). נתונים אלה מחזקים את טענות הנתבע כי מדובר באירוע אדיופטי דהיינו, גורם אישי של המבוטח, להבדיל מאירוע תאונתי.
16. לאור האמור לעיל ומשלא הוכח אירוע תאונתי, דין התביעה להידחות. משעסקין בתביעה מתחום הביטחון הסוציאלי, לא ניתן צו להוצאות. ניתן היום, כ"ה שבט תשע"ג, (05 פברואר 2013), בהעדר הצדדים ויישלח אליהם.